

2. הריסת בתים

גל הפיגועים שהחל בסוף חודש פברואר 1996, הביא גם להחלטה להרוס את בתי המשפחות של מבצעי הפיגועים.
המוקד עתר לבג"צ בעקבות פניית 3 מהמשפחות:

א. הגב' מרים סראחנה ובניה, ממחנה הפליטים פוואר בנפת חברון -
לטענת המדינה בנה, אברהים, פוצץ עצמו למוות בטרמפיאדה באשקלון
ב-25.2.96 וגרם למות חיילת ולפציעת 29 אנשים נוספים.
העתירה הוגשה ע"י עו"ד באדרה חורי מהמוקד להגנת הפרט.

ב. בני משפחת דודין מחירבת אל בירה שבנפת חברון - בן המשפחה עבד
אלמג'יד הוא שלטענת המדינה איתר אדם נוסף והפגישו עם מי ששכנעו
לבצע פיצוץ ב-21.8.95 בשעות הבוקר באוטובוס מס' 26 בירושלים.
העתירה הוגשה ע"י עו"ד באדרה חורי מהמוקד להגנת הפרט.

ג. בני משפחת אבו ורדה ממחנה הפליטים פוואר בנפת חברון, אב אם
ושמונת ילדיהם - אחד מבניהם - מג'די - הוא שלטענת המדינה ביצע
פיגוע התאבדות ביום 25.2.96 באוטובוס מס' 18 בירושלים.
העתירה הוגשה ע"י עו"ד לאה צמל מטעם המוקד להגנת הפרט.

שבע מבין שמונה המשפחות שהמושל הצבאי הטיל על בתיהן צווי הריסה,
עתרו לבג"צ. בית המשפט איחד את הדיון בעתירות ובסיום הדיון החליט
לדחות את העתירות כולן. ההחלטה ניתנה ב-19.3.96.
שמונה הבתים נהרסו עד היסוד.